

Izvorni znanstveni rad
UDK: 811.163.42'255:27.234:
003.349.1:003.349

Tanja Kuštović

PRIJEVOD URAŠKOG GLAGOLJSKOG *NOVOG* *TESTAMENTA* I MOGUĆI UTJECAJI JEZIKA ISTARSKIH CRKVENOSLAVENSKIH KODEKSA (NA PRIMJERU *DRUGOG BERAMSKOG BREVIJARA*)

U Urachu kraj Tübingena je otisnuto protestantsko izdanje *Novoga testamenta*, na glagoljici (I. dio 1562. i II. dio 1563.). Poznato je da su u njegovu prevođenju sudjelovali Istranin Stipan Konzul i drugi istarski svećenici. Svi su oni dobro poznavali crkvenoslavenske kodekse nastale i upotrebljavane u središnjoj Istri, baš kao što su i Beramski brevijari. Iako je dobro poznato i već potvrđeno, da su protestanti napravili odlučan iskorak prema narodnom jeziku zanimat će nas – na temelju konkretne usporedne analize – u kolikoj je mjeri to doista i provedeno, odnosno koliko se u njima ipak odražava poznavanje crkvenoslavenskih prijevoda. Osim toga, ustanovljena je bliskost protestantskih prijevoda s latiničkim lekcionarima, pri čemu se utvrdila sličnost sa *Zborovčičevim lekcionarom* iz 1543. godine, otisnutim u Veneciji, a riječ je o drugom izdanju *Lekcionara Bernardina Splićanina* (1495). Analiza je napravljena na tekstu *Prve poslanice svetoga Pavla Korinćanima* (1 Kor 11,20–33) koji se nalaze u *Drugom beramskom brevijaru* iz 15. stoljeća kao predstavniku srednjoistarskog kodeksa, te u *Lekcionaru Bernardina Splićanina* i u II. dijelu glagoljicom pisanog protestantskog izdanja *Novoga testamenta*. Usporedbom se dolazi do zaključka da čakavski, tj. hrvatski elementi prevladavaju u *Novom testamentu*, dok je udio crkvenoslavenskih elemenata u ovom dijelu teksta zanemariv.

Gljučne riječi: *Novi testament*, lekcionar, brevijar, crkvenoslavenski jezik, hrvatski jezik

1. Uvod

Reformacija započinje objavom teza o crkvenim oprostima Martina Luthe-
ra u Wittenbergu 1517. godine. Riječ je o pokretu koji se prvenstveno širio ti-
skanom knjigom. Jedan od ciljeva pokreta bio je prevesti Bibliju na narodne
jezike kako bi ona svima bila razumljiva. Pokret se proširio na okolne zemlje
pa dolazi i u Sloveniju, a ubrzo i u Hrvatsku. Što se tiče Slovenije, tu je veliku
ulogu imao Primož Trubar kojemu se pridružuje Petar Pavao Vergerije mlađi.
Upravo je Primož Trubar snažno utjecao na početke hrvatskog reformacijskog
pokreta (Hrvatski protestantski pisci 2000: 11) i surađivao sa Stipanom Konzu-
lom – glagoljašem iz Buzeta koji je pristao uz protestantski pokret. Sve ih je
primio u Urachu u blizini Tübingena würtemberški vojvoda Krištof. Tamo je

barun Ivan Ungnad, također pristaša protestantizma, ustanovio „južnoslavenski Biblijski zavod“ u kojem su tiskana protestantska izdanja, što uključuje prijevod Svetoga pisma i poučnu vjersku književnost. Njihovi su tekstovi objavljeni trima pismima: glagoljicom, ćirilicom i latinicom, s namjerom da tako budu dostupni na što većem prostoru.

Novi testament objavili su hrvatski protestanti 1562. i 1563. godine dva pismima: glagoljicom (1562./1563.) i ćirilicom (1563.). U literaturi je postavljena pretpostavka da je *Novi testament* kao svoj predložak mogao imati i neki kodeks nastao u središnjoj Istri. Naime, poznato je da su u prevođenju glagoljskog *Novog testameta* sudjelovali, uz Istranina Stipana Konzula, rodom iz Buzeta, a župnika iz Starog Pazina, i drugi istarski svećenici kao što su Juraj Cvečić i Ivan Fabijanić iz Pazina (Bučar 1910: 108), te Istrani Matija Pomazanić i Juraj Juričić (Bučar 1910: 109, 110). Konzul i Cvečić preveli su Poslanice sv. Pavla Rimljanima, Korinćanima i Galaćanima (Bučar 1910: 113). Cvečić je sam preveo poslanice sv. Pavla Efežanima, Filipljanima, Kološanima, Solunjanima, Timoteju, Titu i Filemonu (Bučar 1910: 114), te „posljednji dio Novoga zavjeta, to jest pismo Sv. Petra, epistole sv. Jakova, epistole Hebrejima i očitovanje sv. Ivana“ (Bučar 1910: 115). U pomoć im dolazi i Ivan Fabijanić, župnik u Pazinu (Bučar 1910: 117). Znajući da je Juričić dobar prevoditelj, Klombner je u svojim nastojanjima da pronađe ljude za hrvatsku tiskaru (Bučar 1910: 84) računao da će on prevesti čitavu Bibliju na hrvatski jezik. Međutim, Juričić je preveo pet knjiga Mojsijevih iz Staroga zavjeta, te nekoliko odlomaka za glagoljski i ćirilični drugi dio Novoga zavjeta (Bučar 1910: 121). Što je Matija Pomazanić preveo, to Franjo Bučar (Bučar 1910) u svojoj knjizi ne navodi. Prevoditelji su pri ruci imali i poneki stariji rukopis iz crkvenoslavenskoga razdoblja (Bučar 1910: 216). Fran Vidic smatrao je da su se hrvatski glagoljski protestantski prijevodi evanđelja naslanjali na stare hrvatske crkvenoslavenske prijevode (Polovič 1908: 56). Franjo Bučar konstatira da je „hrvatskim prevodiocima bila poznata starija crkvena hrvatska glagolska književnost, koja je međutim takodjer, što se tiče jezika i izdanja, bila dosta nedotjerana.“ (Bučar 1910: 2014). Ivan Polovič utvrđuje da su prilikom priređivanja teksta Novog zavjeta prevoditelji imali pred sobom: crkvenoslavenski misal hrvatske recenzije, Lekcionar Bernardina Splitsanina (LBS), Trubarjev slovenski prevod iz let 1557. i Vulgatu (Polovič 1908: 94). Pritom ne navodi koji bi to crkvenoslavenski misal hrvatske recenzije bio. S druge strane, Konzul i Dalmatin u svojem opravdanju Joštu Gallenbergu i kranjskim staležima naglašavaju da namjerno nisu željeli u svojim izdanjima pisati jezikom kakvim su pisani brevijari i misali, jer „hrvatski popovi ni polovinu jezika u tim knjigama ne razumiju“ (Fancev

1916.a: 153). Kad je riječ o misalu koji je mogao poslužiti kao izvor za prevođenje, Ivan Polovič navodi Misal Pavla Modrušanina iz 1528. godine (Polovič 1908: 64). Za pretpostaviti je da su prevoditelji dobro poznavali hrvatske crkvenoslavenske kodekse nastale i upotrebljavane u središnjoj Istri (budući da su i sami bili Istrani), baš kao što su to i Beramski brevijari. Nažalost, nije nam poznato kojim su se hrvatskim crkvenoslavenskim kodeksima doista i služili jer o tome nema svjedočanstava.

Brevijar je crkvena knjiga koja sadrži životopise svetaca, homilije, molitve, himne, psalme i ostale pobožne pjesme te odlomke iz Starog i Novog zavjeta. *Drugi beramski brevijar* (Ber₂) je hrvatskoglagoljski spomenik iz 15. st. Čuva se u Narodnoj in univerzitetnoj knjižnici u Ljubljani zbog čega se često naziva i *Drugi ljubljanski brevijar*. Čuva se pod signaturom MS 163. Ber₂ je knjiga koja se upotrebljavala u Bermu no nije pouzdano je li tamo i nastala. Na temelju provedenih analiza Milan Mihaljević donosi pretpostavku da ga je pisao domaći čovjek iz središnje Istre ali da ga je prepisivao iz starijeg predloška možda pristiglog iz južnijeg čakavskog područja (Mihaljević 2011: 138). Iako je dobro poznato i već potvrđeno¹ da su protestanti napravili odlučan iskorak prema narodnom jeziku (u našem slučaju – čakavskome), zanimat će nas – na temelju konkretne usporedne analize – u koliko je mjeri to doista i provedeno, odnosno koliko se u njima ipak odražava poznavanje hrvatskih crkvenoslavenskih prijevoda. Dakle, namjera protestanata bila je da osvježe jezik. To osvježanje značilo je davanje prednosti osobinama čakavskog književnog jezika pred osobinama hrvatskog crkvenoslavenskog jezika.

Ovim se radom želi odgovoriti na dva pitanja. Prvo je: kolika je bliskost protestantskih prijevoda s latiničkim lekcionarima? Drugo je pitanje: kolika je mogućnost da je tekst korišten, (a možda) i nastao na prostoru srednje Istre, kao što je to Ber₂, mogao biti uzorom za nastanak *Novog testamenta*, odnosno, koliko u *Novom testamentu* ima hrvatskih crkvenoslavenskih elemenata?

Vezano za prvo pitanje, već je rečeno da je ustanovljena bliskost protestantskih prijevoda s latiničkim lekcionarima, pri čemu se utvrdila sličnost sa *Zborovčičevim lekcionarom* iz 1543. godine, otisnutim u Veneciji, a riječ je o drugom izdanju LBS iz 1495. godine (Polovič 1908: 94). Tomo Maretić u svom kritičkom izdanju koje je priredio 1885. godine donosi usporedbu *Lekcionara Bernardina Splićanina* (LBS) iz 1495. godine sa *Zborovčičevim lekcionarom* iz 1543. godine, te izdanjem iz 1568. godine. Razlike između Lekcionara Bernardina Splićanina iz

---

¹ V. Bučar 1910; Damjanović 2010; Fancev 1916.a i Fancev 1916.b; Katičić 2013; Kuštović; Žagar 2019; Žagar 2018 i dr.

1495. godine u odnosu na Zborovčičev lekcionar iz 1543. godine su minimalne, dok su jako velike u odnosu na izdanje iz 1568. godine, ali ovaj drugi kodeks nas u ovoj analizi neće zanimati jer nikako nije mogao biti predložak za Novi testament iz 1563. godine. I sam Tomo Maretić tvrdi da je Zborovčičev lekcionar samo ponovno otisnut *Lekcionar Bernardina Splićanina* (LBS), s vrlo rijetkim razlikama: „A da je drugo izdanje samo preštampano prvo, to se još jače potvrđuje, ako isporidimo oba izdanja. (...) Ja sam isporidjivao takodjer oba izdanja (...), ali ne mogu reći, da u jeziku nema baš nikake razlike medju njima; ako i jesu take razlike rijetke ali opet se mogu potvrditi.“ (*Lekcionarij Bernardina Splječanina* 1885: VIII). Napomenimo da su kasnija istraživanja Vuka Tadije Barbarića pokazala da ipak nije samo riječ o prijepisu (Barbarić 2017). U tekstu će se analizom pokušati utvrditi jesu li protestantski prijevodni bliski s tada moguće dostupnim latiničkim lekcionarima.

U pogledu drugog postavljenog pitanja: analiza u ovom tekstu napravljena je uspoređivanjem Prve poslanice svetoga Pavla Korinćanima (1 Kor 11,20–33) u Ber₂ kao predstavniku srednjoistarskih kodeksa (148c–149a), u LBS (90–91), tj. u Zborovčičevom lekcionaru (84–85)² i Novom testamentu i to u njegovom drugom dijelu (GNT 37b–38a). Tom će se usporedbom nastojati utvrditi koliki je udio crkvenoslavenskih i čakavskih elemenata u protestantskom glagoljskom Novom testamentu.³ Do sada napisana literatura o jeziku protestantskih knjiga pokazala je ono što je možda najjednostavnije sažeo Radoslav Katičić: „Taj je jezik sasvim narodan, kako se kod protestanata mora i očekivati. Ipak su u njemu prisutni i crkvenoslavenski elementi. Nije ih mnogo, ali nisu niti samo simbolični. Odatle se razabire koliko je tradicija hrvatske pismenosti bila srođena sa svojim iskonskim liturgijskim jezikom i s jezikom crkvenoga učiteljstva.“ (Katičić 2013: 92).

Još je potrebno odgovoriti na pitanje zašto je za analizu odabrana upravo Prva poslanice svetoga Pavla Korinćanima. Kad piše o Matiji Živčiću, hrvatskom

---

² U proučavanom dijelu teksta (1 Kor 11,20–33) ne postoji razlika između *Lekcionara Bernardina Splićanina* i *Zborovčičeva lekcionara*. *Zborovčičev lekcionar* se navodi da bi se osvijestila činjenica da se on ipak razlikuje od *Lekcionara Bernardina Splićanina* te da nije samo njegov prijepis, bez obzira što su razlike između ta dva teksta male i što u ovom proučavanom dijelu teksta razlika nema. U ovom radu se pod pojmom „lekcionari“ podrazumijevaju i LBS i *Zborovčičev lekcionar*.

³ Dodajmo da je proučavanje hrvatskih protestantskih izdanja tema projekta *Jezik izdanja hrvatske protestantske tiskare u kontekstu književnojezičnih smjernica XVI. st.* koji vodi Mateo Žagar a financira ga Hrvatska zaklada za znanost. Uz njega na projektu sudjeluju još i Vera Blažević Krezić, Blanka Ceković, Stjepan Damjanović, Ivana Eterović i Tanja Kuštović.

protestantskom prevoditelju i propovjedniku, Franjo Bučar navodi da je on, zajedno s Ivanom Fabijanićem preveo i pregledao „epistole sv. Pavla na Rimlane, Korinćane i Galatejce“ (Bučar 1910: 205–206) te iz toga mogu pretpostaviti da njima dvojici „pripada“ prijevod teksta Pavlove poslanice Korinćanima (Kuštović 2019) koji će biti analiziran. U odabranom ulomku riječ je o dijelu teksta koji je uključen u kanonski dio mise, tj. sadrži euharistijsku molitvu koja se izgovara za vrijeme euharistijske službe: „Ovo je tijelo moje koje je za vas...“ (Biblija 1983: 1082–1083) dakle prilikom pretvorbe, što je s liturgijskog stajališta najvažniji čin mise.⁴ Dakle, upravo to je tekst koji bi trebao biti jezično najstabilniji, odnosno tekst koji bi morao biti adekvatno preveden, dovoljno i precizan i uzvišen da ni na koji način ne umanjuje vrijednost važnog čina koji se njime iskazuje. I možda je malo vjerojatno da bi se u ovim iskazima prevoditelji usudili odmaknuti od već ustaljene hrvatske crkvenoslavenske norme koju su poznavali.

2. Morfološka i leksička analiza

Ovdje je potrebno napomenuti da o tekstovima s fonološke strane neće biti riječi jer je *Novi testament* detaljno obradio Franjo Fancev (Fancev 1916.a).⁵ On je pokazao i dokazao kako je s fonološke strane jezik glagoljskog Novog testameta u skladu s osobinama hrvatskog jezika 16. stoljeća. LBS Franjo Fancev ne obrađuje detaljno već samo ponegdje upućuje na njegov utjecaj na Novi testament. Fonološke karakteristike jezika u Ber₂ obrađuje Znanstveni centar izvrsnosti za hrvatsko glagoljaštvo i rezultati tih analiza bit će uskoro predloženi, a dio rezultata je već predstavljen (Vranić 2018). Samo ću spomenuti da se u ovom dijelu teksta među uspoređivanim tekstovima razlikuju refleksi **h** pri čemu Ber₂ čuva **h** (*têlo, prêdahъ*), u Novom testamentu u ovom dijelu teksta on se bilježi ali samo kao grafijski relikv ili se reflektira kao *e* (*telo, predal*) ili *i* (*svit*), a u lekcionarima kao *i* (*tilo, pridal, svit*). Đerv se u ovom ulomku upotrebljava za označavanje glasa *j* (*fjisti, mofoi*).

---

⁴ Ovdje treba dodati da to nije jedino mjesto u *Novom testamentu* na kojem se te riječi izgovaraju. Nalazimo te riječi i kod evanđelista Mateja, Marka i Luke: Matej 26,26: Ovo jest tilo moje (40a); Marko 14,22: Ovo jest tilo moje (69b); Luka 22,19: Ovo jest têlo moe (117a)

⁵ Uz to, grafemska i fonološka analiza *Novog testameta* koja uključuje tekstove *Novog testameta* u trima Postilama (glagoljskoj, ćirilskoj i latiničkoj) bit će objavljena u tekstu: *Biblijski tekstovi uraških protestantskih izdanja u suodnosu* (Blažević Krezić; Kuštović; Žagar, u tisku).

Kad govorimo o morfološkoj analizi, treba reći da je na ovom prilično malom uzorku nemoguće dati prikaz svih nastavaka za pojedine morfološke kategorije tako da ću se usredotočiti na ono po čemu se kodeksi međusobno razlikuju.⁶

2.1. Imenice

Analizirajući imenice utvrdila sam da su imenski nastavci u svim tekstovima usklađeni. Iznimka je imenica *crkva* koja u akuzativu jednine ima nastavke glavne ženske deklinacije i u GNT glasi *crikvu*. Ista imenica u LBS glasi *crikaf*, odnosno *crêkavb* (Ber₂) /28/, tj. ima nastavak v-deklinacije. Iz toga proizlazi da je točna početna tvrdnja da je jezik GNT, kad je riječ o imenicama, usklađen s jezikom LBS (osim navedene iznimke). Na temelju jednog primjera kod imenica ne možemo tvrditi da su deklinacijski tipovi u GNT bitno različiti od deklinacijskih tipova u hrvatskom crkvenoslavenskom Ber₂.

2.2. Zamjenice

Analiza zamjenica pokazuje da se u Ber₂, očekivano, koriste hrvatski crkvenoslavenski oblici dok na istim mjestima GNT i LBS imaju hrvatske oblike – u pravilu čakavske. Ovdje navodim i primjere koje bismo s pravom ubrojili u leksičke razlike. Međutim, namjera mi je pokazati da postoji, kad je riječ o zamjenicama, velika morfološka razlika između GNT i LBS s jedne strane i Ber₂ s druge strane. Naravno, nije ništa neobično da na crkvenoslavenskoj osnovi nalazimo crkvenoslavenski nastavak kao što nije neobično ni što na hrvatskoj osnovi nalazimo hrvatski nastavak. Kod primjera u kojima se koristi osnova zajednička i hrvatskom i crkvenoslavenskom jeziku u GNT i LBS uvijek nalazimo hrvatski, a u Ber₂ hrvatski crkvenoslavenski nastavak.

- lokativ jednine ženskoga roda: *v krvi mofoi* (GNT, LBS) : *u krvi moei* (Ber₂) /80/ nastavak je u Ber₂ hrvatski crkvenoslavenski
- u sintagmi: *hoću vas' hvaliti* (GNT, LBS) /38/, *za vas* (GNT, LBS) /65/ isti akuzativ *vas'* imaju i GNT i lekcionari dok brevijar ima hrvatski crkvenoslavenski oblik *vi* (Ber₂)
- pokazna zamjenica *ovaj* u Novom testamentu i lekcionarima izražena je osnovom koja je zajednička i hrvatskom i hrvatskom crkvenoslavenskom jeziku

---

⁶ Kraticama u tekstu navodi se u kojem tekstu nalazimo primjer a brojka između kosih crta upućuje na „natuknicu“ koja se nalazi u dodatku teksta. Iz „natuknice“ u dodatku vidljiv je čitav kontekst u kojem se primjer javlja.

- (*ov-*), dok se u brevijaru koristi hrvatska crkvenoslavenska osnova *s-*. Vidljivo je to u svim rodovima i padežima koji se u proučavanom tekstu mogu naći:
- u nominativu muškoga roda: *ovi kruh'* (GNT, LBS) : *hlêbb si* (Ber₂) /88/
  - u nominativu srednjega roda: *ovo jest telo moe* (GNT, LBS) : *se jest* (Ber₂) /61/
  - u nominativu ženskoga roda: *ova čaša* (GNT, LBS) : *siê čaša* (Ber₂) /73/
  - u genitivu muškoga roda: *od kruha ovoga* (GNT, LBS) : *ot hlêba sego* (Ber₂) /107/
  - u genitivu ženskoga roda: *iz čaše ove* (GNT) : *ot čaše see* (Ber₂) /111/
  - u akuzativu srednjega roda: *ovo činite* (GNT) /68/ : *sie tvorite* (Ber₂)
  - u lokativu srednjega roda: *va ovom'* (GNT, LBS) : *va semb* (Ber₂) /39/
  - u instrumentalu muškoga roda: *z ovim' svitom* (GNT, LBS) : *s' mirom' simb* (Ber₂) /143/
  - Osim razlika, možemo pronaći zamjeničke oblike koji su zajednički svim tekstovima, bez obzira na fonološke razlike: *ini, moe, on, ti* (dativ), *vam*.
  - Povratno-posvojna zamjenica *sebê* u GNT i lekcionarima uvijek je iskazana nekim od refleksa „jata“ dok u Ber₂ na tom mjestu neizostavno imamo *æ*, bar u proučavanom dijelu teksta.
  - lokativ: *sêbi* (GNT), *sebi* (LBS) : *sebê* (Ber₂) /117/
  - Neodređenu zamjenicu *vsaki* /11/ nalazimo u GNT i Ber₂, dok je u lekcionarima zabilježen štokavski oblik *svaki*. Mogli bismo to uzeti kao dokaz pretpostavci da se u GNT nije nužno štokavizirao svaki oblik koji je mogao biti štokaviziran.
  - I Ber₂ i GNT koriste zamjenicu čto /35/ dok na istom mjestu lekcionar ima oblik *ča*. Pritom je ovaj čto u Ber₂ hrvatski crkvenoslavenski oblik. Analizirajući zamjenicu *čto* u Novom testamentu, Mateo Žagar dolazi do zaključka da bismo to čto trebali čitati *što*,⁷ premda je bilježen crkvenoslavenskom grafijom, kao uostalom i neki drugi leksemi (npr. glagol *jêite*).

2.3. Pridjevi

Kod pridjeva, što se sklonidbe tiče, na odabranom dijelu teksta nema većih razlika. Razlika je u primjeru u akuzativu: *crikvu bož'ju* (GNT) / *cr(ê)kavъ B(o)žiju* (Ber₂) /29/.

⁷ „...iako grafički predstavlja staroslavensku tradiciju, pretpostavljamo izgovor ‘što’: nasuprot čakavskome ‘ča’“ (Žagar 2018: 28).

- U primjeru večera *G(ospodnja)* (GNT, LBS) : *g(ospod'skie)* večere (Ber₂) /6/ riječ je o različitim tvorbenim nastavcima (-n- : -sk-), pri čemu GNT i LBS imaju riječ sakralnog značenja (Skok 1971: 594) dok Ber₂ na istom mjestu ima značenje koje je nešto šire, ali uključuje i spomenuto sakralno značenje. U Hrvatskom crkvenoslavenskom književnom jeziku nalazimo objašnjenje za sufix -an da je taj „sufiks u posvojnomo značenju posve ograničen: susreće se u zatvorenoj skupini osnova koje znače rodstvo (...) i još nekoliko pojedinačnih izvedenica, npr. *vladičan*, *gospodañ*“ (HCJ 2014: 153). U primjeru *gospod'skie* nastavak na imensku osnovu je -ski koji pokriva šire značenje od sakralnog.⁸ To ne znači da Ber₂ ne koristi spomenuti pridjev *gospodni*, on se u sintagmi čaša *gospodnja* javlja na svim mjestima u ovom tekstu, ali u različitim padežnim oblicima: „da bude pil' iz' čaše *g(ospodnê)*“ (GNT) : „bude piti čaše *g(ospodnê)*“ (LBS) : „пѣть чашу *g(ospodnju)*“ (Ber₂) /97/. Iz primjera je vidljivo da u GNT-u imamo prijedložni genitiv, u LBS-u besprijedložni genitiv, a u Ber₂ akuzativ. Na ovom primjeru možemo zaključiti da je pisar be-ramskog teksta poštovao postojeće norme o pridavanju pridjeva imenici (*čša gospodnê*), ali i otišao korak dalje u primjeru *gospod'skie večere* gdje uz vjerojatno ustaljeni poznati pridjev *gospodnê* dodaje imenici *večere* ipak pridjev *gospod'skie*. S druge strane, prevoditelj Novog testamenta, ne želeći se možda u ovom, ipak kanoniziranom tekstu, izlagati opasnosti da ga se proziva zbog ubacivanja „svjetovnih“ oblika, odlučuje se za oblik *gospodnê* u oba slučaja (*čša gospodnê* i *večera gospodnja*).

2.4. Glagoli

Dosadašnja istraživanja liturgijskih tekstova iz 15. stoljeća (pa tako i Ber₂) pokazala su da glagolski sustav, morfološki gledano odgovara stanju u kanonskim starocrkvenoslavenskim spomenicima. Ujedno, to je dio jezika koji se najmanje promijenio (HCJ 2014: 205). Elemente hrvatskog crkvenoslavenskog jezika nalazimo u protestantskom glagoljskom Novom testamentu, kao što ih nalazimo i u LBS, ali ti su elementi raspoređeni samo na određena vremena i određena lica.

Prezentski nastavak u Novom testamentu koji odgovara hrvatskom crkvenoslavenskom nastavku nalazimo u 1. licu jednine (-u).⁹ Međutim, treba reći da je ovaj nastavak osobina i svih razdoblja čakavskog hrvatskog književnog jezika (Kuzmić; Kuzmić 2015: 45) te štokavskog hrvatskog književnog jezika (Kuzmić;

⁸ Ovaj primjer bi prije svoje mjesto našao u tvorbi riječi, ali budući da se o tvorbi riječi u radu ne govori, stavljen je na ovo mjesto.

⁹ Primjer za nastavak -u u ovom malom uzorku ne nalazimo, ali je posvjedočen u Novom testamentu (Fancev 1916.b: 40).

Kuzmić 2015: 86–87) pa ne možemo govoriti o preuzimanju hrvatskog crkvenoslavenskog nastavka, već o nastavku koji je zajednički i hrvatskom crkvenoslavenskom, čakavskom i štokavskom književnom jeziku. Taj nastavak očekivano nalazimo i u lekcionarima i u Ber₂.

- Nastavak *-u* za 1. lice jd. prezenta nije jedini nastavak u glagoljskom Novom testamentu. Uz njega nalazimo i hrvatski nastavak *-m* u primjerima: *hvalim* (GNT) za razliku od *hvalju* (LBS) i *pohvalju* (Ber₂) /41/.
- U 3. licu jednine i Novi testament i Lekcionar imaju hrvatske nastavke a Ber₂ hrvatske crkvenoslavenske: *predae* (GNT), *pridaje* (LBS) : *predast* (Ber₂) /66/; *pride* (GNT, LBS) : *pridetъ* (Ber₂) /91/; *bude* (GNT, LBS) : *budetъ* (Ber₂) /100/; *iskusi* (GNT, LBS) : *iskušaet* (Ber₂) /102/. Kod zadnjeg primjera možemo utvrditi da je *iskusi* oblik glagola *iskusiti*, a *iskušaet* glagola *iskušati*.
- U 1. i 3. licu množine također su hrvatski nastavci u Novom testamentu i lekcionarima, a hrvatski crkvenoslavenski u brevijaru: *budemo osueni* (GNT), *izginemo* (LBS) : *osudim'se* (Ber₂) /146/; *spê mnozi* (GNT, LBS) : *s'petъ mnozi* (Ber₂) /129/.
- Prezent svršenih glagola ima futursko značenje. Na isti način prezent je izražavao futursko značenje u (Ber₂) dok se u Novom testamentu, i ponekad u lekcionarima futur I. izražava pomoću glagola *htjeti* ili *biti* i infinitiva glagola (ću reći (GNT, LBS) : *reku* (Ber₂) /37/; *budete piti* (GNT), *hoćete piti* (LBS) : *pъete* (Ber₂) /84/.
- U primjeru: *hoću vas' hvaliti* (GNT) : *hvalu vas* (LBS), *pohvalu vi* (Ber₂) /38/ vidimo da i lekcionari i brevijar koriste prezent da bi njime izrazili buduće vrijeme za razliku od Novog testamenta koji upotrebljava futur I.
- Na istim mjestima često dolazi do razlike u upotrebi futura I. i futura II. između lekcionara i Novog testamenta: *budete blagovati* (LBS) : *budete jîli* (GNT) dok na istom mjestu brevijar ima postojano prezentski oblik u funkciji futura *ês'te* (Ber₂) /87/.
- Razlike postoje i u upotrebi drugih vremena. Tako Novi testament i Lekcionar imaju perfekt, a Brevijar aorist (*sam predal* (GNT, LBS) : *prêdahъ* (Ber₂) /47/; *Novi testament* i lekcionar aorist, a u brevijaru nalazimo aktivni particip preterita I.: *v'ze* (GNT), *vaze* (LBS) : *priêmъ* (Ber₂) /52/.
- U primjeru *ako bismo se sudili* (GNT, LBS) : *aće bihomъ osueni bili* (Ber₂) /132/ u oba slučaja imamo kondicional, ali brevijar ima poseban oblik aorista glagola *biti*.
- Imperativ za 3. lice jednine je sintetski u Novom testamentu i lekcionaru jêi (GNT), *blaguj* (LBS), *pîi* (GNT, LBS), dok je u brevijaru analitički – tvoren pomoću čestice *da* i prezenta glagola: *da êstъ* (Ber₂) /105/, *da pъetъ* (Ber₂)

/109/. Franjo Fancev kao poseban oblik imperativa glagola za 2. lice množine navodi jêite koji nalazimo u Novom testamentu (FANCEV 1916.a: 130). U lekcionarima taj oblik glasi *blagujte*, a u brevijaru êдите /60/.

- Participi su češće u upotrebi u brevijaru nego u Novom testamentu i lekcionaru. U Brevijaru se oni dekliniraju (*s'hodećim, v'zdav, glagole, sudimi*) za razliku od lekcionara (*kupeći se, uzdajući, razmišljajuće*) i Novog testamenta u kojem su rjeđi nego u ostala dva teksta (*razmišljajuć*).
- Na mjestu aktivnog participa prezenta koji nalazimo u brevijaru, u Novom testamentu i lekcionarima imamo hrvatski oblik participa: *govoreći* (GNT, LBS) : *glagole* (Ber₂) /76/ ili zavisnu rečenicu: *potom' kad' hvali v'zda* (GNT, LBS) : *hv(a)lu v'zдавъ* (Ber₂) /56/; *kad smo sueni* (GNT, LBS) : *sudimi že* (Ber₂) /140/.

2.5. Leksik

Leksička analiza provedena na svim vrstama riječi ukazuje nam na ono što je za Ber₂ očekivano, da su leksemi hrvatski crkvenoslavenski, kad god to mogu biti. A kad ne mogu, onda su zajednički i hrvatskom i hrvatskom crkvenoslavenskom jeziku. S druge strane, leksemi upotrijebljeni u glagoljskom Novom testamentu i LBS uvijek pripadaju hrvatskom jeziku. U skladu je to s nastojanjem da tekst bude razumljiv što većem broju vjernika. Vuk Tadija Barbarić pokazuje da je Fancev istaknuo da se kod Bernardinova lekcionara (...) gledalo da se tekst prilagodi gramatički i leksički potrebama narodnoga govora (Barbarić 2017: 51). Na istom su tragu i hrvatski protestanti prilikom prevođenja Novog testamenta koji su svjesni toga da je jezik kojim su liturgijske knjige pisane nejasan. Upozorava na to u svom na njemačkom jeziku pisanom predgovoru glagoljskog Novog testamenta Primož Trubar: „Hrvati, Dalmatinci, Bosanci, Srbi i Bugari također imaju vlastite jezike, pisane dvjema vrstama pisama ili slova, ali do sada nisu imali nijednu cjelovitu Bibliju ili katekizam na svome jeziku, nego su si morali pomagati brevijarima, molitvenicima i misnim knjigama, a te su knjige napisane prije mnogo godina i tako su nejasne i nerazumljive, ispremišane u prijevodu s mnogim latinskim riječima, da čak ni sami svećenici ne razumiju mnoge riječi u nedjeljnim Evanđeljima.“ (NT1: 20). Zadaća protestantskih izdanja bila je učiniti tekstove razumljivima, a to su najbolje mogli služeći se hrvatskim leksikom.

Kod imenica navedimo primjere: *Isus* (GNT, LBS) : *is(u)h(r̄bst)ъ* (Ber₂) /49/, *spomenut'je* (GNT, LBS) : *vbspominanie* (Ber₂) /84/, *svitom* (GNT, LBS) : *mirom'* (Ber₂) /145/. Zanimljivo je da i GNT i LBS upotrebljavaju leksem *kruh* za razliku od Ber₂ u kojem je upotrijebljen leksem *hlēbъ* /53, 95/. Razlika po-

stoji i upotrebi leksema *gospodin* (GNT, LBS) i *gospodb* (Ber₂). Skok za riječ *gospod* navodi da pripada sakralnom rječniku u značenju *bog* (Skok 1971: 594). U izvanckrvenom značenju *gospod* je dobio sufiks *-in* već u starocrkvenoslavenskom jeziku (Skok 1971: 594). U izboru između *gospod* i *gospodin* protestanti se odlučuju za izvan crkveni leksem i značenje *gospodin* premda riječ upotrebljavaju u crkvenom kontekstu. Bez obzira na to, nisu iskočili iz uobičajene uporabe jer, rekli smo, leksem *gospodin* je s vremenom dobio i crkveno značenje.

Zamjenice su već spomenute u morfološkoj analizi te vrste riječi. Hrvatske crkvenoslavenske lekseme ne nalazimo u GNT-u (iznimka bi mogla biti zamjenica čto u toj grafijskoj pojavnosti), za razliku od Ber₂ u kojem nalazimo hrvatske crkvenoslavenske oblike i oblike koji su zajednički i hrvatskom crkvenoslavenskom i hrvatskom jeziku: *ki* : *iže* /112/, *ko* : *eže* /64/, *ovo* : *sie* /68/, *ova* : *siê* /77/, *ovoga* : *sego* /107/, *ovim* : *simb* /145/, *vas* : *vi* /38/, *ja* : *az* /52/. Naravno, ima leksema koji su zajednički svim trima tekstovima kao što su: *ti*, *vi*, *svoju*, *ini*, *onih*, *moe*.

Kod glagolskih leksema postoje male razlike. Nalazimo ove parove: *pogr'juete* (GNT, LBS): *obêdite* (Ber₂) /20/. Zanimljiv je leksem za značenje *jesti* koji u glagoljskom Novom testamentu glasi, kao što je već u imperativu spomenuto *jeite*, u Ber₂ nalazimo istu osnovu s oblikom *êdite*, dok LBS uvijek ima drugačiji leksem *blagujte* /60, 87, 105, 113, 118/. Mogli bismo možda reći da se na ovom primjeru vidi da su protestantski prevoditelji ponekad nastojali približiti staroslavensku tradiciju budućim čitateljima.

Što se tiče nepromjenjivih riječi, priređivači Novog testamenta upotrebljavaju hrvatske lekseme, a tako je u većini primjera i u lekcionarima, premda i u lekcionarima nalazimo hrvatskih crkvenoslavenskih primjera: *tako* (GNT) : *jure* (LBS, Ber₂) /4/; *ili* (GNT, Ber₂) : *jeda li* (LBS) /23/. Opet, očekivano, u Ber₂ nalazimo tradicionalne, hrvatske crkvenoslavenske lekseme (*êko*, *tembžde*, *ače*, *ot*, *doidêže*, *eliko*, *ubo*) a u Novom testamentu i lekcionarima hrvatske lekseme (*da*, *zato*, *ako*, *od*, *dokle*, *koliko*, *stanovito*). Česticu *že* ima samo Brevijar. Prijedlog *v/va* nalazimo u Novom testamentu, u Brevijaru nalazimo *v*, lekcionari imaju što-kavsko *u* /39, 79/. Prijedlog *z* koji nalazimo u Novom testamentu, u lekcionaru i u Ber₂ zabilježen je kao *s*: *z ovim' svitom*, odnosno *s ovim svitom* u lekcionarima i *s' mirom' simb* u Ber₂ /145/. Naravno, i kod nepromjenjivih riječi ima onih koje su zajedničke svim trima tekstovima: *tada*, *tako*, *i*, *iz*, *na*, *k*.

3. Zaključak

Vežano za prvo pitanje na koje se želi odgovoriti ovim istraživanjem, a koje se odnosi na razinu bliskosti protestantskih prijevoda s latiničkim lekcionarima: možemo se složiti s pretpostavkom da su latinički lekcionari bili podloga za oblikovanje bar u dijelu teksta 1 Kor 11,20–33 i to na temelju činjenice da su hrvatski oblici često podudarni, premda ne uvijek, s onima koje nalazimo u LBS, odnosno Zborovčićevu lekcionaru za kojeg možemo pretpostaviti da je protestantima, s obzirom na godinu kada je otisnut (1543) bio dostupniji. U tom smislu, možemo reći da su se prevoditelji Novog testameta poslužili lekcionarom kao uzorom ali da su neka mjesta preveli neovisno o njemu.

U pogledu drugog postavljenog pitanja, a koje se odnosi na vjerojatnost da je neki tekst korišten, (a možda) i nastao na prostoru srednje Istre (poput Ber₂), mogao biti uzorom za nastanak Novog testameta te koliko u Novom testametu ima hrvatskih crkvenoslavenskih elemenata: iz analize je vidljivo da hrvatskih crkvenoslavenskih elemenata nema ni na morfološkom ni na leksičkom planu, bar što se tiče ranije spomenutog dijela novozavjetnog teksta. Treba spomenuti i to da kod imenica, gotovo da nema niti u Ber₂ nastavaka koji bi bili isključivo hrvatski crkvenoslavenski (iznimka je spomenuti akuzativ imenice *crêkva: crêkavь*), kao što ih nema ni u LBS. Kategorija pridjeva u proučavanom dijelu teksta ne pokazuje nikakve razlike u analiziranim tekstovima. Tu možemo govoriti samo o fonološkim i tvorbenim razlikama. Za razliku od imenica i pridjeva, kod zamjenica postoje one koje su u GNT ili isključivo hrvatske (i leksički i morfološki), ili pripadaju zajedničkom dobru i hrvatskog i hrvatskog crkvenoslavenskog jezika pa su opet razumljive čitateljima i slušateljima teksta GNT. Kategorija glagola je, mogli bismo reći, usklađena s kategorijom zamjenica kad je riječ o odnosu hrvatskoga prema hrvatskom crkvenoslavenskom. Naime, kao i kod zamjenica, i kod glagola GNT i LBS imaju nastavke i oblike koji pripadaju hrvatskom jeziku dok Drugi beramski brevijar ima hrvatske crkvenoslavenske osobine. Hrvatski crkvenoslavenski leksik je u potpunosti zamijenjen hrvatskim u svim vrstama riječi u GNT.

Budući da je riječ o dijelu teksta koji donosi euharistijsku molitvu ne bi bilo neobično da su prevoditelji Novog testameta upravo u taj dio unijeli samo male promjene, ne želeći se dovesti u eventualnu opasnost da im se zbog novog prijevoda prigovara. Međutim, važnije im je bilo to da ne iznevjere Lutherova nastojanja da jezik biblijskog teksta bude razumljiv svima onima koji ga čitaju i slušaju.

Dodatak

Netom predstavljena analiza provedena je na temelju usporedbe Novoga testamenta s Lekcionarom Bernardina Splićanina i Drugim beramskim brevijarom.

Polazišni korpus jest Prva poslanica Korinćanima, 1 Kor 11,20–33, iz Novog testamenta (GNT, str. 37b–38a). Uređen je prema uobičajenim suvremenim pravilima transliteracije. Razlike koje se navode u odnosu na njega označene su kraticom LBS za latinički Lekcionarij Bernardina Splječanina (str. 84–85) i kraticom Ber₂ za glagoljski Drugi beramski brevijar (str. 148c–149a)

KAP(ITUL). 11. 20–33

KA KORINTIOM. 11. KAP(ITUL). 37.

Kad'

vi tada kupno¹⁰ v' jedno mesto¹¹ se snidete¹²: tako se¹³
ondi¹⁴ večera G(ospo)dnja¹⁵ ne¹⁶ ji¹⁷ [zašto kad bi se imela
ova večera d'ržati]¹⁸ tada¹⁹ vsaki²⁰ od' vas'²¹ 22pr=
vo²³ d'rži [ima]²⁴ svoju vlašću²⁵ večeru²⁶ 27 A ini zaïs=
to²⁸ gladue²⁹, a drugi³⁰ pijan' jest'³¹. Ili³² nimate³³

---

¹⁰ kad' vi tada kupno se snidete] kupeći se vi LBS s'hodečimъ se vamъ v' kupъ Ber₂

¹¹ v' jedno mesto] zajedno LBS om. Ber₂

¹² se snidete] om. Ber₂

¹³ tako se] jure se LBS Ber₂

¹⁴ ondi] om. LBS Ber₂

¹⁵ večera g(ospo)dnja] večera g(ospo)dna LBS juže nêst' g(ospo)d'skie večere Ber₂

¹⁶ ne] nêst' Ber₂

¹⁷ ji] pristoji blagovati LBS êsti Ber₂

¹⁸ [zašto kad bi se imela ova večera d'ržati]] om. LBS každo (!) bo svoju večeru varêet êsti Ber₂

¹⁹ tada] a LBS

²⁰ vsaki] svaki LBS

²¹ od' vas'] vas LBS

²² tada vsaki od' vas'] om. Ber₂

²³ prvo] om. A

²⁴ d'rži [ima]] smi blagovati LBS

²⁵ vlašću] om. LBS

²⁶ večeru] večeru Ber₂

²⁷ prvo d'rži [ima] svoju vlašću večeru] ov' že vêčeraetъ Ber₂

²⁸ zaisto] stanovito LBS om. Ber₂

²⁹ a ini zaisto gladue] om. Ber₂

³⁰ drugi] drugi u jisto LBS

³¹ pijan' jest'] p'ên'stvueтъ Ber₂

³² Ili] jeda li LBS

³³ nimate] ne imate Ber₂

hiš³⁴ k jideniju i k pit'ju³⁵? Ili³⁶ Crikvu³⁷ Bož'ju³⁸ po=
gr'juete³⁹, i stidne⁴⁰ činite⁴¹ 42 onih' ki nimaju⁴³? Čto⁴⁴ ću
vam' reći⁴⁵ 46? hoću vas' hvaliti⁴⁷? va ovom⁴⁸ vas'⁴⁹
ne hvalim⁵⁰.

Ja⁵¹ sam' stanovito⁵² prijel'⁵³ od' G(ospo)dina⁵⁴, to ča
sam' vam' i predal'⁵⁵ 56: Da⁵⁷ Gospodin' ISUS⁵⁸ va o=
noi Noći⁵⁹, v' koi predan' bê⁶⁰, v'ze⁶¹ Kruh'⁶², potom'⁶³ kad'

³⁴ hiš'] hize LBS domovъ Ber₂

³⁵ k jideniju i k pit'ju] gdi blagovati i piti LBS idêže ês'ti i piti podobaet' Ber₂

³⁶ ilij da LBS

³⁷ crikvu] crikaf LBS cr(ê)kavъ Ber₂

³⁸ bož'ju] b(o)žiju Ber₂

³⁹ pogr'juete] obêdite Ber₂

⁴⁰ stidne] *om.* LBS

⁴¹ činite] vašćinite LBS

⁴² stidne činite] s'ram'lêete Ber₂

⁴³ onih' ki nimaju] *om.* Ber₂

⁴⁴ čto] ča LBS

⁴⁵ reći] za to reći LBS

⁴⁶ ću vam reći] reku Ber₂

⁴⁷ hoću vas' hvaliti] hvalu vas LBS, pohvalu vi Ber₂

⁴⁸ va ovom'] da u ovom za to LBS o semъ Ber₂

⁴⁹ vas'] *om.* LBS

⁵⁰ hvalim'] hvalju LBS pohv(a)lju Ber₂

⁵¹ ja] az Ber₂

⁵² stanovito] ubo Ber₂

⁵³ sam' prijel'] sam' prijal LBS priêhъ Ber₂

⁵⁴ od' g(ospo)dina] ot g(ospod)a Ber₂

⁵⁵ predal'] pridal LBS prêdahъ Ber₂

⁵⁶ to ča sam' vam' i predal'] eže i prêdahъ vamъ Ber₂

⁵⁷ da] jere LBS êko Ber₂

⁵⁸ gospodin' ISUS] g(ospo)d našъ is(u)h(ъst)ъ Ber₂

⁵⁹ va onoi noći] one noći LBS v nočъ Ber₂

⁶⁰ v' koi predan' bê] u koj se pridavaše LBS v nužju(!) predanъ bivaše Ber₂

⁶¹ v'ze] vase LBS priêmъ Ber₂

⁶² kruh'] hl(ê)ъ Ber₂

⁶³ potom'] *om.* LBS

hvali v'zda⁶⁴ ⁶⁵, razlomi⁶⁶ i reče⁶⁷: Vazmite⁶⁸, jêite⁶⁹
OVO⁷⁰ JEST⁷¹ TELO⁷² MOE KO⁷³ SE ZA VAS⁷⁴
PREDAE⁷⁵, [razlama]⁷⁶ Ovo⁷⁷ činite⁷⁸ na vspome=
nut'je⁷⁹ moe. Ovim' je načinom'⁸⁰ i čašu⁸¹ potom'⁸² kad' ve=
čêra⁸³ ⁸⁴ govoreći⁸⁵, OVA⁸⁶ ČAŠA JEST NOVI
ZAKON

---

⁶⁴ kad' hvali v'zda] hvalu uzdajuc LBS

⁶⁵ potom' kad' hvali v'zda] hv(a)lu v'zdav Ber₂

⁶⁶ razlomi] razlomi ga LBS bl(agoslo)vi i prelomi i da učenikomъ svoimъ Ber₂

⁶⁷ reče] glagole Ber₂

⁶⁸ vazmite] primite i Ber₂

⁶⁹ jêite] i blagujte LBS êдите Ber₂

⁷⁰ ovo] se Ber₂

⁷¹ jest] je LBS

⁷² telo] tilo LBS têlo Ber₂

⁷³ ko] eže Ber₂

⁷⁴ vas] vi i za mnogie Ber₂

⁷⁵ predae] pridaje LBS predast' Ber₂

⁷⁶ [razlama]] *om.* LBS Ber₂

⁷⁷ ovo] ovako i vi LBS sie Ber₂

⁷⁸ činite] tvorite Ber₂

⁷⁹ na vspomenut'je] na spomenutje LBS въ (moe) въспомена(ni)e Ber₂

⁸⁰ ovim' je načinom'] takoje LBS takožde Ber₂

⁸¹ čašu] čašu vase LBS

⁸² potom'] pokle LBS

⁸³ kad' večêra] večera LBS

⁸⁴ potom' kad' večêra] po večerê Ber₂

⁸⁵ govoreći] glagole Ber₂

⁸⁶ ova] siê Ber₂

37B [570]

KA KORINTIOM. 11. KAP(ITUL). 38.

ZAKON⁸⁷ V⁸⁸ KRVI MOJ⁸⁹OI, Ovo⁹⁰ činite⁹¹ ko=

likogodi krat⁹² budete piti na MOE spome=

nut'je⁹³: Zač⁹⁴ kolikogodi krat⁹⁵ budete jili⁹⁶

ovi Kruh⁹⁷ i iz čaše ove pili budete⁹⁸, Sm'rt'

g(ospo)dnju navistitê⁹⁹ dokle pride¹⁰⁰.

I zato¹⁰¹ ki godi¹⁰² jisti bude¹⁰³ ovi Kruh¹⁰⁴, ali

bude pil¹⁰⁵ iz' čaše g(ospo)dnê¹⁰⁶ nedostoino¹⁰⁷, kriv¹⁰⁸ bu=

de¹⁰⁹ têla i k'rvi G(ospo)dnê¹¹⁰. Iskusi¹¹¹ sam' sebe¹¹² člo=

---

⁸⁷ jest novi zakon] novoga zakona jest LBS novi zavêť e(stъ) Ber₂

⁸⁸ v] u LBS

⁸⁹ mojoi] moei Ber₂

⁹⁰ ovo] sie Ber₂

⁹¹ činite] tvorite Ber₂

⁹² kolikogodi krat'] eliko bo kratъ Ber₂

⁹³ budete piti na moje spomenutje] na moje spomenutje hoćete piti LBS pьete vъ moe vъspominanie Ber₂

⁹⁴ zač'] i LBS om. Ber₂

⁹⁵ kolikogodi krat'] eliko bo kratъ Ber₂

⁹⁶ budete jili] za to budete blagovati LBS aće ês'te Ber₂

⁹⁷ ovi kruh'] hlêbъ si Ber₂

⁹⁸ iz čaše ove pili budete] i čašu budete piti LBS i čašu siju pьete Ber₂

⁹⁹ navistitê] ćete navišćevati LBS isprovêdaete Ber₂

¹⁰⁰ dokle pride] doidêže pridetъ g(ospod)ъ Ber₂

¹⁰¹ zato] tako LBS temъžde Ber₂

¹⁰² ki godi] koliždo Ber₂

¹⁰³ jisti bude] bude blagovati LBS êstъ Ber₂

¹⁰⁴ ovi kruh'] kruha ovoga LBS hlêbъ g(ospoda)нъ Ber₂

¹⁰⁵ bude pil'] bude piti LBS pьetъ Ber₂

¹⁰⁶ iz' čaše g(ospo)dnê] čaše g(ospo)dnê LBS i čašu g(ospod)nju Ber₂

¹⁰⁷ nedostoino] nedostoên' si Ber₂

¹⁰⁸ kriv'] krivac LBS povinанъ Ber₂

¹⁰⁹ bude] budetъ Ber₂

¹¹⁰ têla i k'rvi g(ospo)dnê] tilu i krvi gospodinji. LBS têlu i k'r'vi g(ospod)ni Ber₂

¹¹¹ iskusi] iskusi prvo poni LBS da is'kušaet' že Ber₂

¹¹² sebe] sebê Ber₂

vik¹¹³, i tako jêi¹¹⁴ od' Kruha¹¹⁵ ovoga¹¹⁶, i¹¹⁷ pii¹¹⁸ iz' ča=
 še¹¹⁹ ove¹²⁰: Jere kigodi¹²¹ jî¹²² i pie¹²³ nedostoino¹²⁴, on' ti
 osuen'je¹²⁵ sêbi¹²⁶ jî¹²⁷ i pie¹²⁸ nedostoino, on' ti osuen'je sê=
 bi jî i pie¹²⁹,. ne razmišljajuć'¹³⁰ [ne razlučujuć']¹³¹ tê=
 lo¹³² g(ospo)dnê¹³³. I zato jesu¹³⁴ ¹³⁵ mnozi meju vami¹³⁶ nemoćni i
 slabi¹³⁷: I spê¹³⁸ mnozi. Jere¹³⁹ ako¹⁴⁰ bismo¹⁴¹ se sami¹⁴² sudi=

¹¹³ človik'] č(lovê)къ Ber₂

¹¹⁴ jêi] blaguj LBS da êstь Ber₂

¹¹⁵ od' kruha] kruha LBS ot hlêba Ber₂

¹¹⁶ ovoga] sego Ber₂

¹¹⁷ i] ili LBS

¹¹⁸ pii] da pьetь Ber₂

¹¹⁹ iz' čaše] čaše LBS ot čaše Ber₂

¹²⁰ ove] *om.* LBS see Ber₂

¹²¹ jere kigodi] iže bo aće Ber₂

¹²² jî] blaguje LBS êstь Ber₂

¹²³ pie] pьetь Ber₂

¹²⁴ nedostoino] nedostoêny si grêhъ i pьetь Ber₂

¹²⁵ osuen'je] *om.* Ber₂

¹²⁶ sêbi] sebi LBS sebê Ber₂

¹²⁷ jî] blaguje LBS êstь Ber₂

¹²⁸ pie] pьetь Ber₂

¹²⁹ nedostoino on' ti osuen'je sêbi jî i pie nedostoino] *om.* LBS Ber₂ (ovo je ponovljen pret-
 hodni iskaz kojeg dva puta nema niti u LBS niti u Ber₂)

¹³⁰ razmišljajuć'] razmišljajuće LBS ras`matrae Ber₂

¹³¹ [ne razlučujuć']] *om.* LBS Ber₂

¹³² têlo] tilo LBS têla i kr`vi Ber₂

¹³³ g(ospo)dnê] g(ospod)ne Ber₂

¹³⁴ jesu] su LBS

¹³⁵ i zato jesu] sego radi Ber₂

¹³⁶ meju vami] va vas Ber₂

¹³⁷ slabi] neduž`ni Ber₂

¹³⁸ spê] spe LBS s`petь Ber₂

¹³⁹ jere] *om.* Ber₂

¹⁴⁰ ako] aće Ber₂

¹⁴¹ bismo] bihomь Ber₂

¹⁴² se sami] sami sebê Ber₂

li¹⁴³ [procênili]¹⁴⁴ stanovito¹⁴⁵ ne bismo osueni¹⁴⁶, i¹⁴⁷ kad=
smo¹⁴⁸ sueni¹⁴⁹: od' g(ospo)dina¹⁵⁰ jesmo¹⁵¹ pokarani¹⁵², da¹⁵³ z ovim'
svitom¹⁵⁴ ne budemo osueni¹⁵⁵.

---

¹⁴³ sudili] *om.* LBS ras'suêli Ber₂

¹⁴⁴ [procênili]] procinili LBS *om.* Ber₂

¹⁴⁵ stanovito] *om.* Ber₂

¹⁴⁶ bismo osueni] bismo osueni bili LBS bihomъ osueni bili Ber₂

¹⁴⁷ i] a LBS *om.* Ber₂

¹⁴⁸ smo] bismo LBS

¹⁴⁹ kad smo sueni] sudimi že Ber₂

¹⁵⁰ od' g(ospo)dina] ot g(ospod)a Ber₂

¹⁵¹ jesmo] tada bismo LBS

¹⁵² jesmo pokarani] kažemъ se Ber₂

¹⁵³ da] da mi LBS da ne Ber₂

¹⁵⁴ z ovim' svitom] s ovim svitom LBS s' mirom' simъ Ber₂

¹⁵⁵ budemo osueni] izginemo LBS osudim' se Ber₂

Izvori

- Ber₂ = *Breviarium glagoliticum I-II* = *Drugi beramski (ljubljski) brevijar*, 15. st., Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana, sign. MS 163.
- GNT = *Novi testament*, 1563., Urach, Zagreb, NSK, sign. R. II. A 8°-12b; DALMATIN, A.; S. KONZUL. 1563. *Novi testament: 2. dio*. Tübingen. (*Latinički prijeпис glagoljskog izvornika*. 2015. Ur. D. Matak. Zagreb: Adventističko teološko visoko učilište – Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu – Školska knjiga.)
- LBS = *Lekcionar Bernardina Splićanina*, 1495., Venecija, Franjevački samostan u Zagrebu, sign. R I 4-1; izdanja: *Lekcionarij Bernardina Splječanina*, po prvom izdanju od god. 1495. 1885. Zagreb: JAZU; *Lekcionar Bernardina Splićanina* 1495. preisak. 1991. Split: Književni krug Split – Zavod za znanstveni i umjetnički rad Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti Split.

Literatura

- Barbarić, Vuk Tadija. 2017. *Nastajanje i jezično oblikovanje hrvatskih lekcionara*. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje.
- Biblija 1983. 1983. Jure Kaštelan, Bonaventura Duda (ur.). Zagreb: Kršćanska sadašnjost.
- Blažević Krezić, Vera; Tanja Kuštović i Mateo Žagar. 2020. Biblijski tekstovi uraških protestantskih izdanja u suodnosu. „Zbornik radova s Prvoga međunarodnoga znanstvenog skupa Hrvatski prijevođi Biblije u organizaciji Odjela za kulturu hrvatskoga jezika Hrvatskoga filološkog društva (HFD) i Katoličkoga bogoslovnog fakulteta (KBF) Sveučilišta u Zagrebu“ (Zagreb, 26.- 28. rujna 2018): *u tisku*.
- Bučar, Franjo. 1910. *Povijest hrvatske protestantske književnosti za reformacije*. Zagreb: Matica hrvatska.
- Damjanović, Stjepan. 2010. Koji je jezik za knjige prikladan (Nešto napomena uz jezikoslovne dvojbe hrvatskih protestanata). E. S. – Holzer, G. Holzer (ur.). *Sprache und Leben der frühmittelalterlichen Slaven: Festschrift für Radoslav Katičić zum 80. Geburtstag*. Peter Lang. Frankfurt am Main: 29–37.
- Fancev, Franjo. 1916.a. Jezik hrvatskih protestantskih pisaca 16. vijeka: Prilog historičkoj gramatici jezika hrvatskoga ili srpskoga. „Rad JAZU 212“: 147–225.
- Fancev, Franjo. 1916.b. Jezik hrvatskih protestantskih pisaca 16. vijeka: Prilog historičkoj gramatici jezika hrvatskoga ili srpskoga. „Rad JAZU 214“: 1–112.
- H CJ 2014 = Gadžijeva, Sofija; Ana Kovačević; Milan Mihaljević; Sandra Požar; Johannes Reinhart; Marinka Šimić; Jasna Vince. 2014. *Hrvatski crkvenoslavenski jezik*. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada – Staroslavenski institut.

- Hrvatski protestantski pisci*. 2000. Josip. Bratulić (ur.). Vinkovci: Riječ.
- Jembrih, Alojz. 2007. *Stipan Konzul i „Biblijski zavod“ u Urachu*. Rasprave i građa o hrvatskoj knjižnoj produkciji u Urachu (1561.–1565.) i Regensburgu (1568.). Prilog povijesti hrvatskoga jezika i književnosti protestantizma. Zagreb: Teološki fakultet „Matija Vlačić Ilirik“.
- Katičić, Radoslav. 2013. *Hrvatski jezik*. Školska knjiga. Zagreb.
- Kuštović, Tanja. 2019. Jezik u Novom testamentu u odnosu na jezik u *Lekcionaru Bernardina Splićanina* i njegovo odnošenje prema srednjojezičnom razdoblju. Dubravka Božić Bogović (ur.), „Reformacija u Europi i njezini odjeci: povodom 500. obljetnice Lutherovih teza“. Osijek: Filozofski fakultet i Visoko evanđeosko teološko učilište. Osijek: 97-116.
- Kuštović, Tanja; Žagar, Mateo. 2019. Jezične usporednice u *Muci po Mateju* u glagoljskom *Novom testamentu* (1562.) i u kodeksima *Bartola Krbavca*. „Muka kao nepresušno nadahnuće kulture – Pasijska baština Like, Zbornik radova 12. međunarodnog znanstvenog simpozija održanog u Gospiću i Ličkom Osiku 7.- 10. lipnja 2018.“. Zagreb. Udruga Pasijska baština: 172- 229.
- Kuzmić, Boris, Martina Kuzmić. 2015. *Povijesna morfologija hrvatskoga jezika*. Hrvatska sveučilišna naklada. Zagreb.
- Lukežić, Iva. 2012. *Zajednička povijest hrvatskih narječja. 1. Fonologija*.: Hrvatska sveučilišna naklada – Filozofski fakultet u Rijeci – Katedra Čakavskog sabora Grobnišćine. Zagreb.
- Lukežić, Iva. 2015. *Zajednička povijest hrvatskih narječja. 2. Morfologija*.: Hrvatska sveučilišna naklada – Filozofski fakultet u Rijeci – Katedra Čakavskog sabora Grobnišćine. Zagreb.
- Mihaljević, Milan. 2011. Bilješke o jeziku *Drugoga beramskoga brevijara*. „Tabula“ 9: 126–139.
- Polovič, Ivan. 1908. *Evangelij sv. Matevža v protestantskem glagolskem „Prvem delu Novoga testamenta“ iz l. 1562. F. Ilešič (ur.)*. „Trubarjev zbornik“ X. Matica slovenska: 56–73.
- Skok, Petar. 1971. *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, knjiga prva*, pretpisak. Zagreb. JAZU.
- Vranić, Silvana. 2018. Neke dijalektne značajke u *Drugom beramskom (ljubljan-skom) brevijaru* (na primjerima prvoga dijela Temporalā). I. Pavić (ur.). „Sarajevski filološki susreti 4: Zbornik radova (knj. 1)“. Bosansko filološko društvo.: 245–259.
- Žagar, Mateo. 2018. Elementi leksičkog odabiranja u izdanjima hrvatskih protestanata (Urach, 1561–1564): kontekst i metodološke pretpostavke. Botica, Stipe i dr. (ur.). „Hrvatski prilozi 16. međunarodnom slavističkom kongresu“. (Beograd, 20. – 27. kolovoza 2018): 213–224.

Žagar, Mateo. 2019. Jezik izdanja uraške tiskare u svjetlu ranonovovjekovnih koncepcija književnog jezika. Dubravka Božić Bogović (ur.). „Reformacija u Europi i njezini odjeci: Zbornik radova“. Filozofski fakultet – Visoko evanđeosko teološko učilište. Osijek: 117-129.

Summary

A POTENTIAL INFLUENCE OF THE ISTRIAN CHURCH SLAVONIC CODICES (NAMELY *THE SECOND BERAM BREVIARY*) ON THE URACH TRANSLATION OF THE GLAGOLITIC NEW TESTAMENT

The Protestant edition of the New Testament was printed in Urach near Tübingen (the 1st part in 1562 and the 2nd in 1563). It is a known fact that Stipan Konzul and other Istrian priests participated in its translation. All of them were well acquainted with Church Slavonic codices, such as the Beram breviaries, that originated and were used in central Istria. Even though it has already been confirmed that the Protestants took a decisive step towards the vernacular, a detailed comparative analysis will precisely illustrate how extensive it was and to what extent the breviaries reflect the knowledge of Church Slavonic translations. Also, similarity has been established between the Protestant translations and the Latin lectionaries, namely the *Zborovčić Lectionary* printed in Venice in 1543, which is, in fact, the second edition of *Lectionary of Bernardin from Split* (1495). The analyses were conducted on the text of the First Epistle of St. Paul to the Corinthians (1 Kor 11,20–33), as part of the 15th century *Second Beram Breviary*, representing the codices of Central Istria, the *Lectionary of Bernardin of Split* and in the second part of the printed Protestant glagolitic *New Testament*. The results show that the Chakavian, i.e. Croatian elements are predominant in the *New Testament*, while the share of Church Slavonic elements in this part of the text is insignificant.

Key words: New Testamen lectionary, breviary, Old Church Slavonic language, Croatian language

Članak preuzet iz zbornika radova *STUMAČENO PRAVO I RAZUMNO, Studije o jeziku knjiga hrvatskih protestanata 16. stoljeća*, Tanja Kuštović i Mateo Žagar (ur.), Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada i Adventističko teološko visoko učilište, str. 425-446.